

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.866 van 24 maart 2016
in de zaak A. 218.533/XIV-36.931**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Géraldine Debandt
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 22 februari 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 161.002 van 28 januari 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 februari 2016aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze dat aan verzoekers beweerde politieke engagement en de daarmee samenhangende vrees voor vervolging geen enkel geloof kan worden gehecht, dat verzoekers profiel niet van die aard is dat hij kan beschouwd worden als een persoon die

een significante rol van betekenis zou kunnen spelen in het georganiseerd separatistisch streven buiten Sri Lanka naar een onafhankelijke staat of in het doen herleven van het gewapend conflict in Sri Lanka en dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen schending aan van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging ende verwijdering van vreemdelingen' (hierna: de vreemdelingenwet). Met de bovenstaande vaststellingen maakt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers net aannemelijk "dat vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen".

Gelet op de devolutieve werking van het beroep methervormingsbevoegdheid tegen een beslissing van de commissaris-generaal, vermocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een eigen beoordeling in de plaats te stellen van de beoordeling in de aanvankelijk bestreden beslissing, gebaseerd op de elementen vervat in het rechtsplegingsdossier. Het recht van verdediging houdt daarenboven niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op voorhand de motieven van zijn arrest moet meedelen.

Verzoekers beweringen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uit het feit dat de website met foto's waarop hij te zien zou zijn op een manifestatie niet langer toegankelijk is, concludeert dat hij geen significante rol speelt in het separatistisch streven buiten Sri Lanka en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen "zich enkel en alleen op dit argument [baseert] om de asielaanvraag in zijn geheel af te wijzen" missen feitelijke grondslag. Er wordt in het bestreden arrest immers, wat verzoekers politieke activiteiten in België betreft, onder meer vastgesteld dat hij zelf stelde geen contact te hebben met andere Tamils in België, dat niet wordt toegelicht hoe hij plots deelneemt aan een Tamilherdenking en dat verzoeker zelf heeft verklaard dat hij, met uitzondering van zijn deelname aan de manifestatie, nooit politiek actief was in België en nooit lid was geweest van een Tamilorganisatie. Daarnaast besluit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat aan verzoekers beweerde politieke betrokkenheid, die aan de basis zou liggen van de problemen die hij zou hebben ondervonden, geen geloof kan worden gehecht gelet op de tegenstrijdige verklaringen over essentiële elementen van zijn relaas die hij heeft afgelegd.

In de mate dat verzoeker wijst op verschillende rapporten die de risico's voor terugkerende Tamils aantonen, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Waar verzoeker verwijst naar een stuk dat hij heeft neergelegd naar aanleiding van zijn vierde asielaanvraag en dat een bewijs zou vormen van zijn arrestatie in 2009, moet worden opgemerkt dat hij geen beroep heeft ingesteld tegen de beslissing tot niet-inoverwegingname die naar aanleiding van die aanvraag werd genomen. Verzoeker kan zich thans niet langer dienstig beroepen op elementen uit die vierde asielaanvraag. Waar verzoeker aanvoert dat hij op illegale wijze uit Sri Lanka vertrok en niet over een paspoort beschikt en verwijst naar informatie die aantoont dat illegale uitreis een misdrijf is in Sri Lanka, ontwikkelt hij een nieuw middel dat hij niet heeft aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat hij niet voor het eerst mag opwerpen in de graad van administratieve cassatie. Wat betreft het medisch attest van 7 september 2015, waaruit volgens verzoeker zou blijken dat hij in Sri Lanka was opgenomen in de psychiatrie, blijkt uit dit document enkel dat er sprake is van een psychiatrisch rapport uit 2005 uit Jaffna. Wat betreft de stelling in het bestreden arrest dat verzoeker geen concrete bewijzen bijbrengt van een opname in de psychiatrie, blijkt uit het voornoemde attest van 7 september 2015 inderdaad dat daarin sprake is van twee hospitalisaties in 2005 en in 2008. Er kan echter niet worden ingezien hoe dit gegeven de strekking van het bestreden arrest, waarin eveneens wordt opgemerkt dat verzoeker zijn opname in de psychiatrie nooit eerder vermeldde bij zijn vorige asielaanvragen, kan hebben beïnvloed. Verzoekers kritiek kan in die mate dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden. Waar verzoeker wijst op de diagnose van schizofrenie als verklaring voor zijn tegenstrijdige verklaringen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk rekening gehouden met de medische attesten die hij heeft aangebracht maar stelt hij vast dat “nergens uit de door verzoeker aangebrachte medische attesten [...] blijkt dat verzoekers cognitieve geheugen is of was aangetast in die mate dat dit al een mogelijke verklaring zou kunnen zijn voor de vele tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in de opeenvolgende asielaanvragen en bijhorende relazen”. Verzoeker betwist die beoordeling, doch zijn kritiek raakt de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vierentwintig maart tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Johan Pas,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Carlo Adams